

MARTOVIN JA TSHEREVANININ ESIINTYMISESTÄ PORVARILLISESSA LEHDISTÖSSÄ ⁷⁸

KERTOMUS SIITÄ, MITEN ERIÄT SOSIALIDEMOKRAATIT KÄYTTÄVÄT PORVARILLISIA, KADETTIEN SANOMALEHTIÄ, SELLAISIA KUIN „TOVARISHTSH“ JA SEN KAUTTA MYÖS „NOVYI PUTJ“⁷⁹, VALHEELLISTEN TIETOJEN LEVITTÄMISEEN VALLANKUMOUKSELISESTA SOSIALIDEMOKRATIASTA. — KUMOAMISESTA. — ARVIO. — JOHTOPÄÄTÖKSET

VALHE, JOTA L. MARTOV LEVITTÄÄ PORVARILLISEN LEHDISTÖN VÄLITYKSELLÄ

Porvarilliseen, kadettilaiseen „Tovarishtsh” lehteen on lokakuun 12 päivänä (№ 85) ilman mitään varausta *lainattu* toisesta kadettilaisesta „Novyi Putj” lehdestä sanat: „Me („Novyi Putj”) emme voi olla myöntämättä, että vaatiessaan pysyvää vaaliliittoa äärimmäisten vasemmistolaisten kanssa (tämä käy selväksi hra Martovin kirjeestä), he (bolshevikit) ovat johdonmukaisempia kuin hra Martov”.

Näin siis varmistaakseen valheellisen uutisensa bolshevi-keista „Novyi Putj” vetoaa suoraan L. Martoviin.

On palautettava tosiasiat mieleen.

„Bolshevistisen” „Proletari” lehden 1. numerossa julkais-
tussa artikkelissa „Boikotista” on sanottu (s. 3): „Me kutsumme koolle viidennen puoluekokouksen; päätämme siinä, että jos vaalit tulevat, tarvitaan muutamaksi viikoksi vaaliliitto trudovikkien kanssa (ilman puolueen viiden-
nen edustajakokouksen koollekutsumista on yksimielinen vaalikampanja mahdoton, ja kaikki „liitot muiden puoluei-
den kanssa” on neljännen edustajakokouksen päätöksellä ehdottomasti kielletty). Ja silloin lyömme kadetit perin-
pohjaisesti” *.

* Ks. tätä osaa, s. 130. *Toim.*

Siinä *kaikki*, mitä tuntemassamme sosialidemokraattisessa kirjallisuudessa toistaiseksi on bolshevikkien suhteesta vaalisopimuksiin. On selvää, että L. Martov on johtanut „Novyi Putj” lehden harhaan. Bolshevikit eivät ole *milloinkaan* vaatineet, eivät edes maininneet „pysyvistä vaaliliitosta äärimmäisten vasemmistolaisten kanssa”. Tämä ensiksi. Toiseksi: *mitä* „liittoja” varten *tahansa* bolshevikit vaativat, että aikaisemmin tehty päätös on *tarkistettava* uudessa edustajakokouksessa. Ne, jotka *pelkäävät* sosialidemokraattisen työväenpuolueen uutta edustajakokousta, vaikenevat suotta tästä seikasta. Suotta siitä vaikenevat myös porvarilliset lehdet, jotka antavat lukijoilleen valheellisia tietoja tai herättävät sellaisen väärän käsityksen, etteivät sosialidemokraattien keskuudessa muka ole virallisesti *kaikki* liitot kiellettyjä.

Kolmanneksi: porvarillisiin lehtiin kirjoittleva L. Martov joko tahallaan tahi leväperäisyydessään tahi tietämättömyydessään tyrkyttää kadettilaisen „Tovarishtsh” lehden kautta lukijoille sellaista ajatusta, että bolshevikit sallivat sopimuksia myös vaalien *alimmassa* vaiheessa, s.o. agitatioityössä *joukkojen keskuudessa*, sitä vastoin kun hän itse, L. Martov, pitää tarkoituksenmukaisena vain „osittaisopimuksia moniasteisen vaalijärjestelmämme ylimmissä vaiheissa”.

L. Martovilla *ei ole mitään tosiasioita* tämän väitteen vahvistukseksi. L. Martov levittää porvarillisen lehdistön kautta *valhetta*, sillä bolshevikit juuri ovatkin ehdottaneet sopimusta *vain* ylimmissä vaiheissa ja *vain* trudovikkien kanssa ja vain muutamaksi viikoksi ja *vain viidennen edustajakokouksen luvalla*.

Levittääkseen tätä *valhetta*, joka voi helposti tunkeutua joukkoihin, koska kadettilehdillä on yleisesti tunnettu taipumus osoittaa myötätuntoa menshevikeille ja painattaa myötämielisesti lehdissään kaikki, mitä nämä viimeksi mainitut haluavat valehdella bolshevikeista, on L. Martov turvautunut „Proletarin” katsantokantojen esittämiseen „*lyhennettynä*”. Vaikka kaikki nuo katsantokannat mahtuvat täydellisessä muodossaan viidelle painoriville, jotka on ylempänä painettu täydellisesti, niin siitä huolimatta L. Martov on pitänyt tarpeellisena *lyhentää* niitä ja kaiken lisäksi vielä *esittää omin sanoin*. Lukija näkee, että

L. Martovin lyhennetty esitys on samaa kuin *täydellinen vääristely*.

„Proletarin” viidellä rivillä on kysymystä kosketeltu ohimennen. Siinä ei erikoisesti mainita mistään vaalien alemmista tai ylemmistä asteista eikä vaiheista. Sen vuoksi minua vastaan saatetaan väittää, ettei minullakaan ole mitään tosiasioita väittääkseni, että noilla viidellä rivillä ei puhuta liitoista ensimmäisessä vaiheessa. Tuollaisen vastaväitteen voisi kuitenkin tehdä vain henkilö, joka haluaa takertua kirjaimen ja vääristellä toisen henkilön esittämän ajatuksen ilmeisen sisällön.

Kysymyksen esittämisessä viidellä rivillä on epäilemättä paljon aukkoja, mutta antaako artikkelin yleinen henki ja koko sen sisältö oikeuden tulkita sen, mikä on sanottu vaillinaisesti, laajentavassa (suhteessa sopimuksiin) eikä rajoittavassa mielessä?

Ja esitetyn lainauksen „kirjainkin” (ellei sitä „lyhennetä” à la * L. Martov) puhuu ehdottomasti laajentavaa tulkintaa vastaan, sillä jokainen, joka vähänkin tuntee vaaleja, ymmärtää, että sopimus vaalien *ensimmäisessä* vaiheessa *ei voi* rajoittua „muutamaan viikkoon”, vaan vaatii *kuukausia*. Riittää maininta siitä, että Pietarissa *jo nyt* nimeetään puolueita, jotka haluavat vaaleissa liittoutua kadettien kanssa, *jo nyt* puhutaan Pietarin edustajapaikkojen likimääräisestä jaosta kadettien ja noiden puolueiden kesken. Kertoman mukaan vaalit aiotaan toimittaa joulukuun 17 päivänä. Henkilöt, jotka todella haluavat sopimusta alemmassa vaiheessa, alkavat jo kaksi kuukautta aikaisemmin joko suoraan tai välittäjien kautta hieroa sopimusta. Ottakaa edelleen huomioon itse vaalien kesto aika, lisätäkää aika, joka tarvitaan kysymyksen ratkaisemiseen *puolueessa*, *puolueen* ohjeiden toimittamiseen keskukselta koko Venäjän alueelle,— niin te huomaatte, että sopimuksen aikaansaaminen puolueiden välillä vaalien alimmassa vaiheessa vaatii *kuukausia*, kun taas „muutamassa viikossa” voidaan juuri ja juuri saada syntymään sopimus ylemmissä vaiheissa, s.o. jaetuksi paikat taistelun jälkeen pitäen pohjana välittömästi itse valitsijain äänestyksen kautta ilmi tullutta voimasuhdetta.

* — samoin kuin. *Toim.*

Lopuksi, kun kerran minut on pakoitettu kajoamaan painetussa sanassa tähän kysymykseen, pidän sopimattomana olla lausumatta henkilökohtaista mielipidettäni. Nykyisen poliittisen tilanteen vallitessa puolustaisin viidennessä edustajakokouksessa seuraavaa: sosialidemokratialle eivät ole millään muotoa sallittuja mitkään liitot ja sopimukset muiden puolueiden kanssa vaalien alimmassa vaiheessa. Meidän esiintymisemme joukkojen edessä vaalien aikana tulee olla ehdottoman itsenäinen. Ylemmissä vaiheissa ovat sallittuja sopimukset trudovikkien kanssa yksinomaan määräsuhtaisesta paikkojen jakamisesta, jota paitsi meidän on „tehtävä” puolueettomista trudovikeista puoluekantaisia asettamalla heihin kuuluvat opportunistit sekä puolikadetit (enessit, kansansosialistit, „kansan sosialistinen” puolue y.m.s.) vastakkain vallankumouksellisten porvarillisten demokraattien kanssa.

MARTOV JA TSHEREVANIN

L. Martov on kumonnut „Tovarishtsh” lehdessä Tsherevaninin kannan; tämä oli puhunut sopimuksesta kadettien kanssa. Samassa „Tovarishtsh” lehdessä Tsherevanin antaa nyt selityksen tuosta „väärinkäsityksestä”. Noista selityksistä selviää, ettei Tsherevanin ole „Nashe Delon” ensimmäisessä numerossa oikeastaan sanonut mitään täysin määrättyä siitä, katsooko hän sopimukset sallittaviksi alimmissa vaiko ylimmissä vaiheissa. Itse asiassa hän kuitenkin kannattaa sopimusten *sallittavuutta alimmissakin vaiheissa sekä maaseudulla että kaupungeissa*. Tsherevanin ei puhu siitä, minkä puolueiden kanssa hän katsoo sallittavaksi sopimuksen teon. Hän (kuten nähtävästi Martovkaan) ei tee eroa vallankumouksellisen ja opportunistisen porvariston välillä, eserrien ja kadettien välillä, Duuman „33”-tyyppisten trudovikkien ja „kansansosialisti”-tyyppisten trudovikkien välillä j.n.e. Sitä paitsi Tsherevanin sallii jopa *ilman sopimusta äänestämisen porvarillisten ehdokkaiden puolesta alimmissa vaiheissa!*

Tsherevaninin kannanotto selviää näin ollen täydellisesti. Tämä niin huomattava (kuten porvarillinen lehdistö hänet esittelee) kuin myös vastuunalainen menshevikki, joka sitä paitsi on „Nashe Delo” viikkolehden johdossa, hyväksyy kaikenlaiset liittoutumiset, hyväksyy jopa senkin,

että sosialidemokraatit äänestäisivät porvarisehdokkaita. Bolševikit olivat siis täydellisesti ja ehdottomasti oikeassa sanoessaan, että menshevikit muuttavat työväenluokan liberaalis-monarkistisen porvariston häntyriksi, tekevät sosialidemokratiasta kadettien säestäjän.

Älköön siis kukaan enää erehtykö tavallisen menshevistisen tunnuksen — vallankumouksen elimenä tai vipusimena tai aseena y.m.s. esiintyvän *Duuman* puolesta — todellisen merkityksen suhteen. Tukeakseen vallankumousta menshevikit tukevat „Duumaa” yleensä. Ja tukeakseen Duumaa yleensä he ovat valmiit, vieläpä ilman sopimustakin, äänestämään vallankumouksen lopettamista toivovan kadetti-puolueen ehdokkaita!

Muistakaapa ranskalaisia sosialisteja, sellaisia kuin Millerand, Viviani, Briand, jotka nyt Clemenceaun johdolla hallitsevat onnellisesti aito porvarillista Ranskaa, lähettävät sotaväkeä lakkolaisia vastaan j.n.e. Tukeakseen sosialismia he kehottivat tukemaan tasavaltaa yleensä, tasavaltaa sinänsä. Tukeakseen tasavaltaa he äänestivät — sekä sopimuksen nojalla että ilman sopimusta — porvarillisia tusinapolitikoitsijoita, opportunisteja. Ja sillä tavalla, vähitellen ja varmasti, he luisuivat niin pitkälle, että muuttuivat itse aivan samanlaisiksi porvarillisen sorron tusinäkannattajiksi.

Tsherevanin ja hänen kumppaninsa ovat astuneet lavealle tielle, tasaiselle tielle!

Entä Martov? Hän vastustaa sopimusten tekoa alimmissa vaiheissa. Hän on kumonnut Tsherevaninin kannan. Se on erittäin ilahduttavaa. Mutta... mutta katsokaahan, *miten* hän on kumonnut. Jokainen järkävä poliitikko alistaa aina vaalitaktiikkansa yleiselle poliittiselle taktiikalleen. Tsherevaninin taktiikka on nyt kadettilehdistön avuliaisuuden ansiosta tullut kaikille tunnetuksi: „Proletariaatin olisi typerää ja mieletöntä yrittää, kuten eräät ehdottavat, ryhtyä yhdessä talonpoikaiston kanssa taisteluun sekä hallitusta että porvaristoa vastaan täysivaltaisen ja yleiskansallisen perustavan kokouksen puolesta”. Tämä Tsherevaninin kuuluisa väittämä *oli lainattu* siihenkin „Tovarishtsh” lehden numeroon, johon L. Martov „vastasi”. Ja kumotessaan Tsherevaninin vaalitaktiikan L. Martov *ei hiiskahtanutkaan* tätä Tsherevaninin koko poliittisen taktiikan perusväittämää vastaan.

Kumpi näistä kahdesta on johdonmukaisempi? Kumpi seisoo tukevammin jaloillaan? Duuman puolesta vaiko vallankumouksen puolesta? Duuman puolesta yleensä — se merkitsee: kadettien puolesta — mikä merkitsee: perustavaa kokousta vastaan. Vallankumouksen puolesta — se merkitsee: vain Duuman määrätyn osan puolesta määrätyillä ehdoilla — mikä merkitsee: kadetteja vastaan — mikä merkitsee: on typerää ja mieletöntä heittää nyt pois tai edes heikentää nyt perustavan kokouksen tunnusta.

SOSIALIDEMOKRAATIT PORVARILLISISSA LEHDISSÄ

Onko sosialidemokraatin sallittua avustaa porvarillisia lehtiä?

Ei. Sekä teoreettiset näkökohdat että poliittinen säädylisyys kuin myös Euroopan sosialidemokratian kokemukset ovat tätä avustamista vastaan. On tunnettua, että eräässä äskeisessä saksalaisten sosialidemokraattien edustajakokouksessa tämä kysymys herätettiin ja pohdittiin. On tunnettua, että saksalaiset toverimme *tuomitsevat jyrkästi* porvarillisen sanomalehdistön avustamisen sosialidemokraattien taholta, taistelevat päättävästi siitä, ettei vallankumouksellisen proletariaatin puolue sallisi tälläkään alalla liittoja eikä sopimuksia, vaan säilyttäisi itsenäisyytensä, jotta työväenpuolueen kirjailijat olisivat *teoissa* eivätkä vain sanoissa järjestyneitä, valvonnan alaisia, sanalla sanoen, olisivat ehdottoman puoluekantaaisia.

Onko meillä Venäjällä oikeus poiketa noista säännöistä?

Meitä vastaan väitetään: onhan poikkeus säännöstä aina mahdollinen.— Se on kiistatonta. Ei voida syyttää karkotusvankia, joka kirjoittaa mihin lehteen hyvänsä. *Jossain tapauksissa* on vaikea syyttää sosialidemokraattia, joka ansion vuoksi työskentelee jossain porvarillisen lehden toisarvoisessa osastossa. Voidaan puolustaa kiireellisen ja asiallisen kumoavan lausunnon julkaisemista j.n.e., j.n.e.

Mutta katsokaa, mitä meillä tapahtuu. *Sosialidemokraattisen* „Nashe Delon” vuoksi syntyneiden „väärinkäsitysten” oikaisemisen varjolla L. Martov kirjoittaa melkein kaksi palstaa kadettilehteen esittäen aivan rauhallisesti yksien sosialidemokraattien mielipiteitä, polemisoiden toisten sosialidemokraattien kanssa ja vääristellen hänelle epämieluisien sosialidemokraattien mielipiteitä välittämättä

vähääkään siitä mielihyvystä, minkä hän „liittoutumalla” kynäilyssään kadettien kanssa tuottaa kaikille proletariaatin vihollisille. Kadettilehdet sieppaavat itselleen kadettilehdistössä julkaistun L. Martovin kirjoituksen, mainostavat sitä, lisäävät omasta puolestaan yhtä ja toista siihen valheeseen, jonka Martov on pannut liikkeelle vallankumouksellisista sosialidemokraateista, taputtelevat Martovia olalle („Retsh”) j.n.e. Tsherevanin on tullut vietellyksi. Kun kerran Martov on „Tovarishtsh” lehdessä kumonnut Tsherevaninin „väärinkäsityksiä” ja puhunut samalla tuhansista asioista ja paljon muusta, niin miksi ei Tsherevaninkin sopisi ryhtyä kumoamaan samassa „Tovarishtsh” lehdessä L. Martovin „väärinkäsityksiä”? Muuten, miksei voitaisi käyttää tätä tilaisuutta hyväksi ja alkaa kadettilehdistössä (socialidemokraattisessa lehdistössä se olisi kuitenkin häpeällistä!) pohtia kysymystä siitä, eikö sosialistien pitäisi äänestää porvarillisia ehdokkaita jopa ilman sopimustakin *?

Ja niinpä kadettilehtiin on perustettu erikoinen osasto: socialidemokraattisten opportunistien perhe- ja kirjallisuuskirjeenvaihto. Koska tuon kirjeenvaihdon aiheena on liittojen sallittavuus kadettien kanssa ja vieläpä kadettien puolesta äänestämisenkin sallittavuus, niin kadetit antavat mielellään pienen nurkan kodittomille „edistyksellisille” socialidemokraateille, jotka hylkäävät vallankumouksellisen socialidemokratian „vanhoilliset” säännöt.

Menshevistiset kirjallisuuskenraalit asettuvat asumaan kahta taloa. Herrasväen puolella he keskustelevat hyvien herrojen kanssa liitoista kadettien kanssa ja keskustelun lomassa kertovat vitsejä vallankumouksellisista socialidemokraateista. Väentuvassa — jossain työväenlehdessä tai socialidemokraattisessa julkaisussa tai ehkä lentolehtisessä — siellä he tarjoavat työväelle „puolueettoman työväenedustajakokouksen” ja valistavat työväkeä selittämällä perustavan kokouksen puolesta käytävän taistelun tyyryyttä ja mielettömyyttä. Työläisten on odotettava ja maltettava vähän: kun kadettilaisessa „Tovarishtsh” lehdessä päättyy socialidemokraattien väittely sosialistien liittoutumisesta porvariston kanssa, niin sitten saavat työläisetkin jotain tietää... Ja seuraten Turgenevin kuvaaman erään

* F. Dan on siirtynyt „Tovarishtsh” lehteen muuten vain, seuran vuoksi, ilman mitään „väärinkäsitysten” kumoamisen tarvetta.

henkilötyypin arkista sääntöä meikäläiset työväen edustajakokouksen kannattajat kirjoittavat „Tovarishtsh” lehteen kirjeen toisensa jälkeen jankuttaen yhtä ja samaa: meidän puolueemme on intelligenttipuolue...

Eivätköhän työläissovialidemokraatit puutu asiaan tehdäkseen lopun tuosta sietämättömästä asiaintilasta? Näinköhän se on samantekevää yleensä kaikille puolueemme jäsenille?

Kirjoitettu lokakuussa 1906

Julkais'u lokakuussa 1906

erillisenä kirjasena

kustannusliikkeessä

„Proletarskoje Delo”

*Julkaistaan kirjasen
tekstin mukaan*
